

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a Sfintei Cuvioasei Maria Egipteanca

Cuvântul Meu este sărbătoare în cer și pe pământ, căci sfinții sunt în sărbătoare când Eu, Domnul, Îmi revărs slava Mea, cuvântul Meu peste pământ mai mult decât acum două mii de ani, o, mult mai mult, căci vremea este la sfârșit, și e mare pregătirea cea pentru arătarea slavei Mele cu zecile de mii de sfinți, precum este scris.

O, e mare slava venirii Mele cuvânt pe pământ, căci cu ea Îmi pregătesc la vedere slava cerului cel nou și a pământului cel nou, și nimeni să nu se mire de venirea Mea în cuvânt peste pământ, căci și la începutul facerii celei dintâi am lucrat totul cu cuvântul, tot cu cuvântul, nu altfel am lucrat atunci, iar la sfârșit nu se putea lucra taina facerii celei noi, înnoirea, nașterea din nou a lumii, nu se putea lucra această facere nouă decât tot cu cuvântul, o, și nu se poate în alt fel lucra omul cel nou, casa în care să locuiască Dumnezeu și sfinții Săi, nu se poate lucra decât cu cuvântul, și e sărbătoarea lui Dumnezeu cuvântul facerii celei noi și e înviere, e frământătură de înviere, și toată facerea cea dintâi ascultă de cuvântul lui Dumnezeu când Domnul grăiește peste pământ din mijlocul sfinților Săi, o, și trebuie să asculte și omul, căci omul este facerea lui Dumnezeu, facerea pentru care s-a zidit cerul și pământul, și pentru această înțelepciune așezată peste om este mult de lucrat și de cuvântat peste pământ și peste omul de pe el, și iată, Eu, Domnul, aceasta fac, cuvintez și lucrez cuvântând.

O, n-am cum să-l biruiesc pe satana, pe cel înființat de neascultarea cea din rai a omului, n-am cum, decât cu cuvântul să lucrez ca să-l biruiesc, ca să tai lucrarea lui cea mincinoasă și atât de ascunsă ea de mintea omului, căci fățarnicia stă pe scaun înalt și lucrează peste mintea omului în fel și chip, o, și se uită omul toată ziua și toată noaptea la această lucrare împrăștiată peste fața pământului, și în fața căreia se închină lumea toată așa cum se închină creștinii la icoana celor din cer a lui Dumnezeu și a sfinților Săi, o, și se închină lumea la această fiară care se luptă împotriva Mielului lui Dumnezeu, căci și-a făcut satana icoană văzută și strânge cu ea avere mare, dar pentru prăbușire și-o strânge, căci omul va învia, se va înnoi la minte și la simțire și la trup, fiindcă aceasta lucrează cuvântul lui Dumnezeu, lucrează îndumnezeirea omului, înțelepciunea cea de sus pentru duhul și sufletul și trupul omului, o, și e sărbătoare cerească slava cuvântului lui Dumnezeu, venirea Mea cuvânt pe pământ.

E supărat satana, iar slujitorii lui grăiesc din ramă zi și noapte ca să țină omul în fața icoanei lui, și cu care el lucrează la vedere cu minciuni ticluite mult și cu multe, căci când nu-i merge rodul cel râvnit, el are multe găselnițe și le scoate și le încearcă și le înnoiește, iar Eu, Domnul, le risipesc pe toate rând pe rând și îl rușinez pe satana și-i dau de gol lucrarea lui ascunsă sub față mincinoasă, și iată lupta Mielului lui Dumnezeu cu acest balaur cu capete multe, o, și ce bucurie se suie de pe pământ la cer când Îmi așez pe pământ cuvântul scris ca să-l pot împlini apoi!

Tot cuvântul Meu care se scrie se împlinește, numai să fie înființat în cartea sa cea de azi, că iată de ce iubesc și de ce ocrotesc Eu așa de mult acest meleag ales Mie de Tatăl, pământul român, pe care Eu, Domnul, dau lupta cu satana, care se crede biruitor peste pământ și peste om, bietul de el!

O, țara Mea cea de azi, vin la tine cuvânt, și Mi-am făcut cetate de scaun pe vatra ta, că tu ai nevoie de ocrotire cerească peste tine acum, o, că ești cucerită de păgâni, tu, țară cu

nume de țară creștină încă de la nașterea Mea și a ta pe pământ, amândoi odată Eu și tu, că Mi-a dat Mie Tatăl atunci meleagul tău să-l am să vin cuvânt pe acest meleag la sfârșit de timp, căci poporul Israel M-a dat spre moarte, M-a dat de la el, nu M-a primit când am venit de la Tatăl la el, n-a voit să creadă, o, n-a voit, și iată, tu ești țara Mea creștină încă de pe atunci, și pe vremuri veneau păgânii asupra ta cu război și cu arme, iar acum păgânii te supun voii lor lucrând asupra ta de la ei de acasă, din ascunzătoarea lor vrăjmașă ție, ca să nu-ți știi locul și atacul și arma, și iată, te ține omul păgân culcată sub voia lui păgână, că nu te vrea creștină să fii, nu te vrea cu Dumnezeu, iar slujitorii de la altare fac sfat cu păgânii ca să te vândă pe bani, că lor le trebuie bani, nu pe Dumnezeu, nu mântuirea lor cea de la Dumnezeu.

O, iată omenirea cu mască la gură, pusă de duhul minciunii cu față ascunsă!

O, voi, cei ce stați mari și tari peste popoare, ce este aceasta ce faceți voi oamenilor, ce este, vă întreb Eu, Domnul Dumnezeu?

O, voi, popoare hrănite cu duhul minciunii fiarei apocaliptice, sculați-vă la veghe și așezați-vă la rugăciune și strigați pe Dumnezeu să vină să vă izbăvească El, și strigați la mama Mea Fecioara, cea care plânge și se roagă pentru toată făptura cea oropsită de duhul satanei! O, încreștinați-vă prin puterea botezului cu Duhul Sfânt și botezați-vă în cuvântul Meu, că el este apa râului vieții, care curge din tronul lui Dumnezeu, precum este scris, și iată, țara română este țara venirii Mele cuvânt peste pământ, e țara Mea creștină, cu numele Meu peste ea, cu pecetea Mea deasupra ei, cu crucea învierii Mele și a ei!

O, plângeți după Dumnezeu, plângeți în rugăciune ca focul și cereți-Mă să vin spre voi cu semne și minuni nemaiauzite ca să-l culc la pământ pe satana care vă ține în întunericul cel fără Dumnezeu! Voiesc să vă ridic spre credință biruitoare asupra lui satana, omul anti-christ, și să căutați după voia Mea peste viața voastră, o, că nu-i viață mai dulce ca și viața de creștin, viața trăită cu Dumnezeu, Domnul cu omul pe pământ ca și în cer, și nimic fără Dumnezeu să nu fie pe pământ, căci vai celor fără Dumnezeu peste viața lor, vai lor curând, curând!

Cuvântul lui Dumnezeu așează învățătură sfântă peste toți oamenii de pe pământ și dă povață de înviere și de cunoașterea lui Dumnezeu prin nepăcățuire și prin pocăința cea pentru păcate, și iată, iată, numai atunci păcătuiește omul, numai când nu este cu Dumnezeu, numai când nu are pe Domnul în inima și în mintea sa, numai când Îl dă pe Dumnezeu afară din el pentru gândul și gustul păcatului, numai când iubirea și inima lui se lasă spre păcat, numai când nu-L iubește pe Dumnezeu cu inima și cu duhul din ea, o, și mai mereu face omul aceasta, mai mereu stă peste el fără cunoașterea lui Dumnezeu în inima și în mintea sa.

O, sunt mulți, și chiar și creștini sunt căroră nu le place viața cu Dumnezeu, că viața cu Dumnezeu înseamnă mult, căci o viață frumoasă are nevoie de multe podoabe ca să fie frumoasă între oameni, și are nevoie de cele din cer peste ea în mijlocul oamenilor.

O, măi oamenilor de pe pământ, o mulțime de păcate vin peste om, vin cu duiumul din pricina îndreptării de sine, căci aceasta este un păcat destul de mare și naște din el păcate mereu, și de aceea trebuie învățătură pentru lepădare de sine și pentru iubire de Dumnezeu apoi. Iar dacă tu, omule, iubești pe aproapele și zici că lucrezi iubirea, o, ai grijă tu, om creștin, ai grijă, că toată iubirea pe care zici că o lucrezi tu, trebuie să fie ea izvorâtă din iubirea de Dumnezeu, căci păgânii lumii iubesc pe aproapele, dar nu și pe Dumnezeu, o, și de aceea trebuie grijă pentru purtarea crucii, pentru dragostea de Dumnezeu, dragoste întreagă, nu împărțită, și cu ea să împarți ajutorul tău pentru aproapele tău, că altfel nu știi să iubești pe Dumnezeu, ci numai pe aproapele ca și păgânii.

O, așa să vreți voi să-i învățați pe creștini, voi, slujitori ai învățaturii de la altarele creștine, și să le spuneți lor să nu se teamă că li se ia locul de închinăciune, căci Eu, Domnul, am spus taină mare pentru adevărații închinători, și care sunt cei ce se închină în duhul adevăru-

lui, duh care strigă la Tatăl pentru ei, iar voi hrăniți-Mi turma acum, în vreme de restriște. Nu dați să vă luați după omul antichrist, care voiește să vă dea afară din moștenirea străbună dacă nu strângeți turma ca s-o hrăniți pe ea și să nu-i închideți ușa, că nu-i a voastră casa cea închinată lui Dumnezeu de moși strămoși și de creștini, ci e a creștinilor această casă, iar voi nu vă faceți stăpâni cruzi peste ce nu este al vostru, căci se uită cei din cer la voi și se miră și se întreabă de ce faceți aceasta, de ce dați să vă faceți stăpâni peste ce nu-i al vostru?

O, turmă durută acum, vezi ce pățești dacă nu prețuiești când ai? Dar scoală-te acum la veghe pe vreme rea, o, scoală-te! Auzi tu ce-ți spune Dumnezeu? O, scoală-te pentru Mirele tău și scoală-te!

Voi, slujitori pentru turma creștină, fiți umiliți în fața turmei, căci voi stați pe spatele celor ce vă dau bani pentru ca să îngrijiți de ei cu bunătate și cu lepădare de sine, cu duh blând și smerit, căci voi ar fi să lucrați fără bani Evanghelia Domnului, ca să vă plătesc Eu, Domnul, cu mântuire, că omul s-a învățat să vă tot dea, dar nu să cereți voi, nu să puneți voi biruri grele pentru ca să slujiți lor între ei și Dumnezeu, căci Eu le dădeam, nu le luam ale lor, dar pe pământ nu mai este frică de Dumnezeu, o, nu mai este.

Iată pildă de mare învățătură în lupta cu păcatul cel vrăjmaș în om, căci părinții sfinți au lăsat bisericii creștine în vremea postului mare pilda vieții duhovnicești a celei ce s-a lăsat de păcat pentru ca să se sfințească și să fie iertată de păcatele ei multe, Maria Egipteanca.

O, creștine, o, creștine, nu te mai distra într-un chip păcătos, ci bucură-te creștinește, ca să Se bucure și Domnul în mijlocul petrecerii frățești, nu numai diavolul să se bucure, căci diavolul strânge neîncetat păcatele oamenilor ca să le dea lor apoi plata cea rea, dar iată, lângă glasul Meu grăiește acum această luptătoare cu păcatul, după ce s-a lepădat ea de dulceața cea otrăvitoare, căci a biruit ea cu Mine pe satana, și iată acum povăța ei:

— *O, Doamne, o, Doamne, gustul cel amar al păcatului, nu-i știe omul păcătos ca mine amarăciunea lui, decât după ce se vede alungat de dragostea Ta durută de la negrele lui păcate, și cu care nu poate sta lângă Dumnezeu cu viața sa.*

O, Doamne, nu e amar mai greu ca și alungarea păcătosului din fața milei Tale, o, că dureros a fost duhul omului alungat din rai, dar care n-a tras spre pocăință pentru durerea ce Ți-a adus-o cu păcatul lui, ci a tras spre păcat.

Eu, Doamne, m-am căit cu totul, m-am fâgăduit Ție cu totul, o, că prea mult și prea greu am păcătuțit, și numai o viață departe de păcat și de oameni mi-a putut păstra fâgăduința pe care am făcut-o, și ca să nu mă alungi de la fața Ta pentru păcatele mele grele. O, și le spun la toți păcătoșii să se îndulcească cu bucuria vieții de creștin, și ca să nu dea de amarul cel lucrat prin păcat, și care îl alungă pe om de la fața Ta. Aceasta este scăparea de satana: nepăcătuirea este, o, Doamne.

O, tot cuvântul Tău de peste pământ și de peste om așteaptă să se îplinească, Doamne, căci nepăcătuirea va veni, că așa este scris, dar fă-i pe toți cei de pe pământ cu un ceas mai devreme să facă aceasta, ca să le dai și lor plată bună, Doamne, o, și să ai de ce să le dai.

— Voi, sfinți iubiți, Mă însoțiți întru venirea Mea, iar înaintea Mea merg rugăciunile voastre, și iubirea din ele lucrează și va lăsa iubire în oameni, iubire pentru Dumnezeu în ei.

Iar acum îndemn iarăși la veghe sfântă neamul Meu creștin de azi, neamul român, și-i spun lui:

O, neam român, ocrotește-ți averea cea părintească, ocrotește-ți zestrea sufletului tău, țara și credința, biserica și neamul, căci fericit este poporul care are pe Domnul de Dumnezeu al său, precum este scris, iar tu ești al Meu, și Eu sunt al tău, sunt Domnul, și sunt Domnul Dumnezeuul tău, o, român poporul Meu. Amin, amin, amin.

05/18-04-2021